

Zabytki i atrakcje turystyczne

2014-05-01 07:46:39

Zameczek Myśliwski Promnice
43-210 Kobiór
tel: +48 (32) 219 46 78
fax: +48 (32) 219 54 75
e-mail: hotel@promnice.pl
Strona Internetowa: www.promnice.pl

Zameczek Myśliwski w Promnicach to jedno z nielicznych miejsc na Śląsku, gdzie z dala od miejskiego zgiełku można mile spędzić czas. Pomimo upływu wielu lat miejsce to zachowało swoją pierwotną formę nadaną mu w 1868 roku. Drewniane stropy, skrzypiące schody i podłogi zachowały się w niemal nienaruszonym stanie. Pomieszczenia na I i II piętrze Zameczku zajmowane niegdyś przez rodzinę księżęcą i ich gości, zostały zaadoptowane na potrzeby hotelu. O charakter i wystrój wnętrz sal restauracyjnych i pokoi gościnnych stale dbają specjaliści plastycy. To ulubione miejsce spotkań wielu aktorów, piosenkarzy, polityków - w Promnicach będziesz obsługiwany z największymi honorami, a kiedy wchodząc po kręconych schodach zdobionych myśliwskimi trofeami, zamieszkaż w Apartamencie Księżęcym usytuowanym w ośmiobocznej wieży, poczujesz ducha tamtej epoki.

"Kochałam Promnice. Jest to mała malownicza budowla... będąca połączeniem elżbietańskiego domu leśnego i szwajcarskiego domku wiejskiego. Jest położona nad dużym pięknym jeziorem i otoczona wspaniałymi drzewami... Promnice były dla mnie najmiłszym ze wszystkich dworów w Niemczech." Tak pisała w swoich pamiętnikach księżna Daisy - żona księcia Pszczyńskiego Jana Henryka XV

Hotel Noma Residence posiada kategorię **** obiektu.

Muzeum Regionalne Smolarnia
43-210 Kobiór
ul. Zmieszna 36
Czynne: sobota godz 16.00-18.00
tel. 032-21-88-378

W 2003 roku z inicjatywy członków Kobiórskiego Koła Związku Górnośląskiego powstało Muzeum Regionalne "Smolarnia". Budynek, w którym muzeum ma swoją siedzibę, został wzniesiony pod koniec XIX wieku, zbudowany jest z drewna na podmurówce. "W strefach szczytów deskowania zakończone są dekoracyjnymi wycinanymi ornamentami. Weranda posiada dekorację płycinową i wycinaną w formie stylizowanych lilii. W drzwiach znajdują się pozostałości dekoracyjnych kobaltowych oszkleń oraz szybek trawionych w ornamenty kwiatowe. Budynek ma wysoką wartość zabytkową i architektoniczną w skali gminy i regionu". Dzięki życzliwości mieszkańców i zaangażowaniu twórców tego przedsięwzięcia, w Muzeum Regionalnym "Smolarnia" zgromadzono wiele cennych eksponatów, z których najstarsze datuje się na drugą połowę XIX wieku. Zwiedzający mogą zobaczyć dwie wystawy tematyczne: "Nasz DOM kochany i niezapomniany" oraz "Od ziarenka do bochenka".

Kościół Najświętszej p.w. Maryi Panny w Kobiórze
ul. Rodzinna 11
43-210 Kobiór
tel. 0-32/218 80 17
e-mail: kobior@katowice.opoka.org.pl
Strona Internetowa: <http://www.kobior.katowice.opoka.org.pl>

Pod koniec XIX w. wieś Kobiór była najludniejszą spośród wsi należących do parafii w Pszczynie. Również odległość do kościoła parafialnego była najdłuższa. Z tego powodu w 1884 r. kobiórzanie podjęli pierwsze starania o zezwolenie na budowę własnego kościoła. Swoją prośbę skierowali do kurii biskupiej we Wrocławiu. Wówczas też odbyło się zebranie całej gromady kobiórskiej w szkole z udziałem ks. Ohla, proboszcza pszczyńskiego. Ksiądz Ohl sprzeciwił się jednak życzeniom swych kobiórskich parafian. Chcieli oni mieć na miejscu przynajmniej kaplicę, w której jeden z księży z Pszczyny mógłby w niedziele i święta odprawiać nabożeństwo. W 1905 r. probostwo w Pszczynie objął ks. Thielmann, który wstawił się za mieszkańcami Kobióra. W liście do kurii wrocławskiej pisał, że powołanie w Kobiórze samodzielnej stacji duszpasterskiej jest jak najbardziej wskazane i dowodził, że kobiórzanie są w stanie utrzymać własnego duszpasterza. Jednak dopiero 4 sierpnia 1908 kuria wrocławska wydała dekret erygujący kurację w Kobiórze. Zgodnie z decyzją biskupa wrocławskiego dokument powoływał kurację z dniem 1 czerwca 1909 r. W latach 1911-1912 zbudowano kościół pod wezwaniem Wniebowzięcia Matki Boskiej. Jego poświęcenia dokonał 23 września 1912 roku, z upoważnienia księdza biskupa, ks. proboszcz Thielmann. W świątyni wybudowano ołtarz główny w 1912 roku oraz boczne ołtarze w 1916 roku. Fundatorem ołtarza Najświętszego Serca Pana Jezusa była rodzina rzeźnika Jana Matery, a ołtarza św. Józefa - kupiec Franciszek Słonina. Oba boczne ołtarze wykonał artysta-stolarz Schneider z Wrocławia. Natomiast ozdoby figuralne do tych ołtarzy zostały sprowadzone z Monachium. W późniejszym czasie kościół został przyozdobiony figurami św. Ludwika oraz św. Barbary. W ołtarzu głównym umieszczono obraz Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Parafia została erygowana 1 kwietnia 1919. Równoległe z kościołem powstał parafialny cmentarz i plebania, budowę której ukończono już w 1914 roku. Po Soborze Watykańskim II zmieniono wystrój kościoła. Prezbiterium oraz witraże zaprojektował artysta plastyk - Wiktor Ostrzołek. W latach 90-tych wybudowano na terenie Kobióra kaplicę mszalną pw. św. Antoniego z Padwy, która 23 grudnia 1999r. została pobłogosławiona przez arcybiskupa katowickiego Damiana Zimonia.

Krzyż przydrożny
ul. Rodzinna 97
43-210 Kobiór

Krzyż przydrożny, usytuowany przy ul. Rodzinnej 97, wyciosany z litego piaskowca, realistycznie przedstawiający figurę Jezusa Chrystusa, powstał w 1890 roku, z fundacji Grzegorza i Zofii Rygułów. Według opinii służb konserwatorskich należy on do największych obiektów sakralnych tego typu na terenie Górnego Śląska. Na uwagę zasługuje fakt, że lewe ramię Chrystusa zostało przestrelone przez żołnierza Armii Czerwonej w styczniu 1945 r. - otwór po kuli zachował się do dnia dzisiejszego. Według przekazów, w tym miejscu planowano pierwotnie budowę kościoła w Kobiórze. W monografii Kobiór-gmina-parafia, opracowanej przez śląskiego historyka Ludwika Musioła czytamy: "...że to właśnie spod tego krzyża w dniu 17 września 1911 r. został uroczysto w procesji przeniesiony kamień węgielny na miejsce budowy nowego kościoła i po dokonaniu aktu poświęcenia wmurowany".

"Dąb papieski"
ul. Rodzinna 11
43-210 Kobiór

Dąb papieski nr 66 ze szkółki leśnej w Nadleśnictwie Rudy Raciborskie 12 kwietnia 2006 r. przywiózł do Kobióra kierownik miejscowego Nadleśnictwa Robert Szromek. Nadleśnictwo Kobiór jako jedno z pierwszych w 2006 r. zorganizowało uroczyste sadzenie wyjątkowego drzewka. Wyboru miejsca sadzenia dokonali wspólnie: Nadleśniczy Nadleśnictwa Kobiór Piotr Tetla, wójt Kobióra Stefan Ryt oraz ks. Józef Piesiur - proboszcz parafii p.w. Wniebowzięcia NMP. Uzgodniono, iż optymalnym rozwiązaniem służącym lokalnej społeczności będzie posadzenie drzewa na gruncie

gminnym, na skwerze obok przykościelnego parkingu. Dzięki temu drzewo jest doskonale wyeksponowane, rośnie w sąsiedztwie kościoła w ruchliwym centrum miejscowości i jest swobodnie dostępne do oglądania. Do czasu posadzenia dąb pozostawał w osadzie leśnej w Kobiórze pod pieczą Jadwigi Tetla, która także zadbała o przystrojenie donicy drzewka na ceremonię sadzenia.

Uroczystość zorganizowało Nadleśnictwo Kobiór wspólnie z parafią. Lokalnej społeczności zapowiedział ją wcześniej ks. J. Piesiur w ogłoszeniach parafialnych. Wzięli w niej udział przede wszystkim leśnicy z Nadleśnictwa Kobiór oraz mieszkańcy. Wśród przybyłych gości byli: wójt S. Ryt, oraz starosta pszczyński Józef Tetla. Swoją obecnością to wyjątkowe spotkanie uświetniły poczty sztandarowe kół łowieckich, prowadzących gospodarkę łowiecką w lasach administrowanych przez Nadleśnictwo Kobiór. Nie zabrakło też przedstawicieli firm współpracujących z miejscowym nadleśnictwem.

Ceremonię rozpoczęła msza św. w kościele p. w. Wniebowzięcia NMP. Celebrował ją ks. Proboszcz J. Piesiur. Po zakończeniu nabożeństwa nadleśniczy P. Tetla przybliżył historię dębów papieskich oraz zaprosił zebranych do wzięcia udziału w sadzeniu. Zebrani udali się na skwer, gdzie przygotowano miejsce dla Dębu Jana Pawła II. W gronie leśników Nadleśnictwa Kobiór uczestniczących w ceremonii były osoby, które wzięły udział w pamiętnej pielgrzymce leśników polskich do Stolicy Piotrowej w kwietniu 2004 r.: główna księgowa Irena Liszka oraz leśniczy Józef Szwara z żoną Ireną. Po posadzeniu dębu dzielili się oni wspomnieniami ze spotkania z Ojcem Świętym. W akcie sadzenia drzewka bezpośredni udział mieli ks. J. Piesiur, nadleśniczy P. Tetla, wójt S. Ryt, starosta pszczyński J. Tetla oraz Lucyna Kasztura - przedstawicielka mieszkańców Kobióra, którą wybrał nadleśniczy P. Tetla spośród osób zgromadzonych przed kościołem i zaprosił do udziału w sadzeniu drzewa. Posadzone drzewko podlały wodą z konewki: I. Szwara - żona leśniczego oraz I. Liszka - główna księgowa. Obok dębu, na szerokiej desce pionowo osadzonej w podłożu, wyeksponowano kopię certyfikatu pochodzenia drzewa. Oryginał certyfikatu trafił do archiwum Nadleśnictwa Kobiór. Notarialnie poświadczono odpisy certyfikatu przekazano do parafii i Urzędowi Gminy.

Podczas suchego lata 2006 r. dębem opiekował się podleśniczy Leśnictwa Radostowice Adam Fliegiel. Przez kilka miesięcy dbał, aby świeżo posadzonemu drzewku nie zabrakło wody. W drugiej połowie 2006 r. gmina Kobiór ufundowała ozdobne kute ogrodzenie, które zainstalowano wokół drzewa. Niewielki placzyk na skwerze, w bezpośrednim otoczeniu drzewka, wybrukowano w sposób umożliwiający dostęp do dębu od strony parkingu. Umieszczono tam także ławkę i estetyczną tablicę informacyjną z wiadomościami o Dębie Jana Pawła II. Powstała w ten sposób jedna z bardziej udanych w województwie śląskim aranżacji otoczenia dębu papieskiego, posadzonego w miejscu publicznym.

Leśnicy z Nadleśnictwa Kobiór sprawują dyskretną pieczę nad pamiątkowym dębem i w razie potrzeby gotowi są pospieszyć z fachową pomocą.

Rezerwat Przyrody "Babczyna Dolina"

ul. Leśników
43-210 Kobiór

Rezerwat Przyrody "Babczyna Dolina" to unikalne miejsce siedliska bagiennego, nadrzecza rozlewiska rzeki Korzeniec. Siedlisko to stwarza szczególne warunki bytowania roślin, zbliżone do naturalnego. Rośnie tutaj m.in. okrzężnica bagienna wpisana jako gatunek ginący do Czerwonej Księgi Województwa Śląskiego. Osobliwością tego miejsca jest również zbiorowisko zwane podgórskim borem trzcinnikowym. Trzcinnik owłosiony, który w Nadleśnictwie jest rośliną bardzo pospolitą, w Europie jest rośliną rzadko występującą. Przez rezerwat biegnie ścieżka edukacyjno-przyrodnicza umożliwiająca jego zwiedzanie. Jej długość to 2700m na zwiedzenie której potrzeba ok. 40 minut. Ścieżka wyposażona jest w tablice informacyjne i zaczyna się przy zastawce na rzece Korzeniec - biegnie przez trzy gminy Kobiór, Suszec i Pszczyna.

Zbiorniki wodne - "Dolina Trzech stawów"

ul. Leśników
43-210 Kobiór

Otoczone lasami zbiorniki wodne - Dolina Trzech Stawów - przy ul. Leśników w Kobiórze, zbudowano pod koniec ubiegłego wieku na gruntach należących do Skarbu Państwa. Powstały one w naturalnej dolinie, w miejscu połączenia Korzeńca północnego z południowym. Zbiorniki te retencjonują wodę czystą z Korzeńca północnego. W okresach wiosennych roztopów lub intensywnych opadów woda w rzece jest piętrzona na jazie, a następnie systemem rur grawitacyjnie doprowadzana do zbiornika górnego i środkowego. Aby uniknąć zbyt wysokiego piętrzenia wody, każdy ze zbiorników posiada niższy poziom lustra wody. Stare koryto Korzeńca przełożono na południową stronę doliny. Takie rozwiązanie przyjęto, aby uniknąć podtopienia terenów leśnych w przypadku powodzi. Lustro wody zbiorników ma powierzchnię ok 15ha, a pojemność ok. 300tyś. kubików. Miejsce to doskonale służy rekreacji, a także stanowi zapas wody dla celów przeciwpożarowych. Inwewstrem zbiorników była gmina Kobiór przy współudziale SZMIUW w Katowicach i pomocy Nadleśnictwa Kobiór. Administratorem zbiorników jest gmina Kobiór.

Atrakcje turystyczne w sąsiedztwie:

Skansen - Zagroda Wsi Pszczyńskiej

ul. Parkowa
43-200 Pszczyna
tel. 604-508-718

Strona Internetowa: www.skansen.pszczyna.pl

Pokazowa Zagroda Żubrów

ul. Żorska 5
43-200 Pszczyna
tel. 032-793-69-22, 032-793-69-33

e-mail: zubry.pszczyna@tlen.pl

Strona Internetowa: www.zubry.pszczyna.pl

Dziękujemy za odwiedziny i zapraszamy ponownie

[bezpośredni link do strony www](#)